

Alpay AZƏR

– Ay ata, bax, on manat, - bir əlilə atasının əlindən tutan doqquz yaşı Zəhra o birlə yerdəki göy onluğu göstərdi.

Şəhərdə xeyli gəzmışdılər, dondurma yemişdilər, yelləncəklərə minmişdilər, in-di isə evə qayıdırıllar. Tez gözünü yerə zilləyən ata sakit səslə dilləndi:

– Yavaşça əyil, götür.

Qız əyilib onluq əskinası yerdən götürdü və instinkтив olaraq atasına uzatdı.

– Qızım, gəl bir az burda gözləyək,

Allahın dövr edən ruzisi *Hekayə*

Fatimə Əhmədlinin 10 yaşına

birdən yiyəsi gəlib çıxar, - pulu götürüb əlində saxlayan ata sanki qızını az öncə cinayətə sövq edibmiş kimi dilləndi.

– Hə, gözləyək, - Zəhra elə həvəslə dil-ləndi ki, sanki pulun yiyəsi bu dəqiqə qarşılığında peydə olacaqdı.

– Dıqqətnən bax, gör, ora-bura qa-can, nəysə axtaran adam görmürsən? - atası dedi və hər ikisi ora-bura boylan-maşa başlıdı.

– Bəlkə girək marketlərə, pulu itirən elə bilər ki, pulunu orda yerə salıb, - qız dilləndi.

– Hə, doğrudan e. Sən ağıllıymışsan ki, qızım.

Onlar yaxınlıqdakı ərzaq, geyim mal-ları satılan marketlərə, aptekə girdilər, adamların üzlərinə baxdilar, hərəkətlərinə fikir verdilər, bir nəfər də olsun pul itirən adama oxşar kimsə gözə dəymədi. Ata ürəyində arzu edirdi ki, yiyəsi tapılmasın, pul qızına qalsın. “Ya da bu on manatı itirənin ona ehtiyacı varsa, qoy Allah onu elə bu dəqiqə qabağımıza çı-xarsın. Yox, bu pulu itirmək kiminsə ve-cinə olmayacaqsə, deməli, Zəhranın qis-matiyim”. Ata az öncə qızı pulu görən kimi xəbər edəndə, görməmişcəsinə tez “Əyil, yavaşça götür” deməsinə görə pis olmuşdu: “İndi yüz faiz elə bilir, mən pulu tək görsədim, sakitcə götürüb cibimə qoyardım, heç kimə baxmadan rahatca yoluma davam edərdim. Amma Allah şah-hiddi ki, sonra pulu öz yiyəsinə verməyə hazır idim”.

– Qızım, özün də gördün ki, on manat-tın yiyəsi üzə çıxmadi. Pulu sən tapmisan, elə sənə də düşür.

Qız çəşqin halda on manatı götürdü.

– Özüñə kukla alarsan, nə bilim, pe-çenye alarsan. Bir sözə, ürəyin nə istiyir alarsan özünə. Kukla baha olsa, pul çat-masa, üstünü mən düzəldərəm.

Zəhra “sağ ol” - deyəndən sonra pulu bir müddət əlində saxlayıb atasına qay-tardı:

– Sən bunu iki beşlik... Ya da beşini manatlıqlar, o birini də bir beşlik edib və-re bilərsən mənə?

“Fraqmentlər” silsiləsindən

Atası heç nə demədən şalvarının ci-bindən pulları çıxardı, manatlıqları çox idi, iki beşlikdən birini, qalanlarını isə beş dənə manatlıq əskinaslar edib qızına uzatdı və onluğunu götürdü. Evə çatana ya-xın qızına dedi ki, pul tapmağın barədə anana heç nə demə, birdən bilsə ki, səndə on manat var, deyərsən ata verdi.

* * *

Arvadıyla “Yaşıl bazarda” bazarlıq edirdi. Kişi iki kilo Qızılıhməd alması, soğan, kartof aldı. Goyərti almaq üçün beşliyi uzadanda, satıcı xırda pul istədi. Kişi arvadına tərəf çöndü, arvad çantasını eşələyib, ordan bir manat çıxardıb sa-ticiya uzatdı...

Avtobusla evə qayıdırıllar.

– Bura bax, ay kişi, sən niyə Zəhraya tək manatlıqlar vermisən? - arvad birdən soruşdu.

– Nədi ki? Mən qızıma pul verəmmə-rəm?

Hekayə

– Yox, niyə vermirsən ki? O gün şəhərə çıxmışdıq sinifdən xaric kitablar almaq üçün. Yalan olmasın, şəhərdə dilənçi qalmadı manatlıq verməsin.

– Neçə dilənçiye pul verdi ki?

– Elə gözümün qabağında üçünə verdi. Allah bilir, mən ora-bura baxanda, si-çan kimi qaçıb neçəsinə gizlincə verib. Danladım xeyli, dedim, ay qız, birinə ver-din, başa düşdüm, cəhənnəm, ikisini də başa düşdüm. Bəs üçüncü nə idi?

– Atalar üçdən deyib, yəqin ona görə üçünə verib.

– Qəpik də yox e, manatla verirdi. De-yirəm, a bala, atan məktəbdə müəllim iş-ləyir, uşaq hazırlaşdırmaqnan pul qaza-nır, enerjisi gedir, bizi dolandırır, milyo-nər qızı-zad deyilsən ki, kimə gəldi pul sə-pəliyəsən. Dünən axşam mənə bir beşlik gətirib deyir, ay mama, bunu manatlara xirdala, özümə Ülkər peçenyesi alacam. Dirsəyimi göstərdim, dedim get özünü dola. Mən buna pul xirdalayacam, bu da gedib firıldaqşı dilənçilərə manatnan pul paylayacaq...

Arvad deyinməyindəydi, kişi isə artıq ona qulaq asmındı. Şükür edirdi, sevin-sevinə fikirləşirdi: “Qızın ruzisi olacaq. Allah belə qızı ruzisiz qoymaz. Mən də onun kimiydim”. Üçdə oxuyanda, bir pa-yız günü küçədə yerə tökülmüş sarı yarpaqların arasında sovetin yaşıł üzlüyünü tapanda aparıb anasına vermişdi...

Fikrində tutmuşdu ki, evdə qızına beş-altı dənə iyirmi qəpiklik verib deyə-cək ki, şəhərdə qabağına çıxsə, dıqqətlə bax, yalançı yox, əsl dilənçilərə ver bu qə-pikləri, tapdığın puldan qalan o beş manatı isə özünçün xərclə. Eyni zamanda biliirdi ki, qızı o beşliyi xirdalayacaq, ma-natlıqlardan ikisini də xirdalayıb qəpik-lərlə dilənçilərə verəcək. Elə böyükündə də aldığı maaşdan, premiyadan xəstə qohumların dərmanlarına, feysbukda tam-madığı birisinin əməliyyatına pul ayıra-caq. Qızının həyatını bütün çətinliklərlə bir anlıqə kinolent kimi təsəvvürünə gəti-rən ata gözünü yumub ürəyində Allaha dua etdi: “Ey böyük Allah, Zəhranın ru-zisini əskik etmə, onu ruzilə dözlüməz si-naqlara çekmə”.